

כותרת טסט

בנימין זאב תאודור הרצל) בגרמנית, Theodor Herzl: בהונגרית Herzl : Tivadar; באייר ה'תר"ך, 2 במאי 1860 – כ' בתמוז ה'תרס"ד, 3 ביולי 1904) היה מדינאי שפיתח, גיבש וארגן באופן משמעותי את רעיון הציונות המדינית. ביוזמתו כונס הקונגרס הציוני הראשון באוגוסט 1897, והצלחת הקונגרס וכינוסו באופן מתמיד הביאו את הציונות לתפקד כתנועה לאומית-מדינית ממוסדת, הן ברחבי העולם היהודי בתפוצות והן בקרב יהודי ארץ-ישראל. לפיכך, מכונה הרצל "חוזה המדינה".

לפני שהחל במפעלו הציוני (בשלהי 1894), היה הרצל משפטן, סופר, מחזאי ועיתונאי.

חלק מרכזי בפועלו הציוני של הרצל עד מותו (בקיץ 1904), היה בתחום הדיפלומטיה. במסגרת מסעותיו ברחבי היבשת, הביא את בשורת הציונות ליהדות אירופה, והצלחתו הייתה בעיקר במזרחה. על אף כישלונותיו הדיפלומטיים, הוא הצליח ביעדו להפוך את השאלה היהודית לנושא ציבורי, ובכך תרם לגיבוש פרהסיה יהודית לאומית, שקיבלה ביטוי במוסדות ציוניים שהוקמו עוד בימיו: הקונגרס (כגרעין של פרלמנט ממלכתי), קק"ל (כמכשיר ליצירת תשתית לחיים יהודיים בקנה מידה נרחב), אוצר התיישבות היהודים (כמכשיר פיננסי בלעדיו אין אפשרות לקדם שום יוזמה) וכדומה, כל אלו היו מסד להקמת מדינת ישראל.[3]